

NYHEDSBREV - MAY.08

1. Velkommen til et nyt nummer af det fælles Nyhedsbrev for ambassaderne i Amman, Beirut og Damascus
2. Besøg i Jordan af udenrigsudvalget og udviklingsministeren
2. Tegningesagen II
3. Nyt fra Det Danske Institut i Damaskus
4. Et øjebliksbillede fra Nahr El-Bared Camp, Tripoli, Libanon
5. Vicekonsul Ingrid Saheb forlader ambassaden i Damaskus efter 36 års tjeneste
7. Danish Refugee Council authorized to assist Iraqi refugees in Syria
8. Møde med libanesiske ungdomsorganisationer på ambassaden i Beirut
9. Praktik, privilegier og prominente personer!
10. Europeans & Arabs
11. Studieliv i Jordan
11. 45 år i Beirut
12. EU-Mission: Civilsamfundets kår og udvikling i Syrien
14. New Denmark book in Arabic
14. GAM3 – street basket and hip hop in the streets of Beirut
14. Julebazar i Damaskus

Nyhedsbrev fra ambassaderne i Amman, Beirut og Damaskus udkommer efter behov og normalt 2-3 gange om året. Nyhedsbrevet retter sig mod danskere i Syrien, Jordan og Libanon og omfatter aktiviteter i landene med relation til Danmark. Redaktionen varetages på skift af de tre ambassader. Dette nummer er redigeret i Beirut.

Nyhedsbrevet findes på ambassadernes hjemmesider, www.ambdamaskus.um.dk, www.amman.um.dk og www.ambbeirut.um.dk. Nyhedsbrevet sendes endvidere elektronisk til danskere, som er tilmeldt til ambassaderne. Andre interesserede er velkomne til at få Nyhedsbrevet tilsendt elektronisk ved henvendelse til een af de tre ambassader. Artikler fra eksterne bidragydere er meget velkomne. Artikler fra eksterne bidragydere afspejler ikke nødvendigvis ambassadernes holdninger eller vurderinger

TEGNINGESAGEN II TRÆKKER STORE VEKSLER PÅ AMBASSADERNES RESSOURCER

Siden genoptrykningen af en tegning af profeten Mohammad i flere danske aviser i første halvdel af februar har de danske ambassader i de muslimske lande, incl. Beirut, Damaskus og Amman måttet afsætte mange ressourcer for at følge situationen. Samtaler

med religiøse ledere og andre centrale personer i landene har været nødvendige for at forklare det officielle Danmarks syn. Megen energi er blevet brugt på at modgå forkerte oplysninger om Danmark. Forløbet har været forskelligt i de tre lande. Vanskeligst har det været i Jordan (læs herom inde i bladet). De klare meldinger fra den danske regering om, at den ”fordømmer alle forsøg på at dæmonisere grupper på baggrund af deres religion og etnicitet” sammen med klar afstandtagen til den hollandske filmfagters besmudsning af Koranen har uden tvivl haft deres effekt.

Tegningesagen ligger dog stadig og simrer. Afgørende for ambassaderne er at få konsolideret og udbygget netværkene, så man står bedre rustet næste gang en lignende sag måtte dukke op. For i et åbent samfund som det danske ved vi jo, at regeringen ikke kan skride ind med censur. Det drejer sig om at skabe robuste relationer mellem Danmark og den muslimske verden, så handlinger udført af enkeltindivider og grupper ikke ødelægger de ellers gode relationer, som Danmark har etableret til den muslimske verden over lang tid. Vi må nok som danskere blive bedre til at forstå og fornemme, hvor langt man bør gå med sine frie ytringer uden unødigt at såre andres følelser. Samtidig må vi arbejde for, at flere forstår nytten af en udstrakt ytringsfrihed.

VELKOMMEN TIL ET NYT NUMMER AF DET FÆLLES NYHEDSBREV FOR AMBASSADERNE I AMMAN, BEIRUT OG DAMASKUS

Kære læser,

I november 2007 udsendte vi det første fælles Nyhedsbrev for de tre ambassader i Levanten efter åbningen af ambassaderne i Amman og Beirut. Nu er vi her igen på trods af ny tegnings sag. Dette nummer er redigeret i Beirut.

Som omtalt på forsiden, har den ny tegnings sag lagt beslag på mange af ambassadernes ressourcer i den forløbne periode. Men selv om vi kunne have fyldt bladet denne gang med mange historier om, hvordan slagets gang er gået i de enkelte lande, så har vi valgt kun i beskedent omfang at dvæle ved denne sag. For det er vigtigt at huske og fortælle de mange andre historier om de mange positive ting, der foregår i landene – kulturelle aktiviteter, humanitære og udviklingsaktiviteter, politiske besøg og

meget, meget mere. Dette nye nummer giver noget af bredden i aktiviteterne.

I Beirut skal ambassaden snart til endnu en gang at pakke i flyttekasserne, for hen i maj måned overtager vi de nye og forhåbentlig mere blivende lokaler i ambassadekomplekset, som er nabo til Le Grand Sérail, hvor premierministeren har sine kontorer. Vi vil så være i samme kompleks som Storbritannien, Japan og Australien. Norge forventes samtidig at flytte ind i samme kompleks, så der vil blive fem ambassader inden for en radius af få meter. Planen er samtidig, at Norge overtager det danske visumarbejde i Beirut fra Frankrig. Samarbejdet med Norge har også betydning for Damaskus og Amman. I Amman overtog Norge pr. 1. marts den danske visumbehandling, mens den danske ambassade i Damaskus omvendt skal klare det for nordmændene der. Den ordning forventes at træde i kraft i løbet af sommeren.

Den 5. juni er det Grundlovsdag og vi når ikke at udkomme med et nyt nummer inden da. Hold jer derfor orienteret om dagen via vores hjemmesider.

Her til sidst en opfordring til at bidrage til de kommende numre af Nyhedsbrevet. Har du selv en god historie at fortælle eller kender du nogen, der har sat spændende aktiviteter i gang eller har

planer herom eller andet at fortælle, så skriv til os. Adresserne finder I på ambassadernes hjemmesider.

I opfordres også til at benytte jer af de muligheder (blogs og bulletin board), der ligger på hjemmesiderne, til at komme med andre typer af oplysninger, kommentere på løbende debatter eller selv starte nye debatter.

God læselyst og benyt muligheden for at få informationer ud i en bredere kreds.

Med venlig hilsen

Jan Top Christensen
Ambassadør, Beirut

BESØG I JORDAN AF UDENRIGSUDVALGET OG UDVIKLINGSMINISTEREN

Af: Jens Ole Bach Hansen – 1. sekretær

Ambassaden havde i løbet af januar og februar måned to besøg fra København. I januar var medlemmer af udenrigsudvalget på rejse i Mellemøsten for at bese indsatserne i Jordan og Yemen under Det Arabiske Initiativ. 9 medlemmer af udenrigsudvalget deltog i besøget i Jordan, hvor de fik en bred introduktion til de projekter der i Jordan gennemføres under det arabiske initiativ. Folketingsmedlemmerne besøgte blandt andet radiostationen AmmanNet, som under det Arabiske Initiativ støttes i forbindelse med programmet 'Eye on the Media', der hver uge diskuterer medier og samfund i Mellemøsten, og hvor en del af medarbejderne som led i samarbejdet har været på besøg i Danmark. Udvalget var også på besøg i Det Dansk-Jordanske Ungdomsdialogcenter, der har været ramme for en række møder mellem danske og jordanske unge for at diskutere emner relateret til dialog mellem kulturer, konfliktforebyggelse m.m. Herudover mødtes delegationen med ministrene for planlægning og internationalt samarbejde samt for offentlig udvikling. Besøget afsluttedes med et møde på Jordan National Commission for Women med Asma Khader, der er en kendt jordansk kvindesagsforkæmper. Der kan findes mere information om det arabiske initiativ på den danske del af ambassadens hjemmeside.

I februar måned havde ambassaden besøg af udviklingsminister Ulla Tørnæs. Formålet med besøget var at bese

effekten af den betydelige danske indsats over for de irakiske flygtninge og internt fordrevne. Under sit besøg i Jordan talte ministeren blandt andre med FNs flygtningehøjkommissær, Antonio Guterres, relevante FN-organisationer og NGO'er samt med repræsentanter fra den jordanske regering. Danmark afsatte i 2007 100 mio. kr. til indsatsen over for de irakiske flygtninge og internt fordrevne, og var i 2007 den tredje største donor til humanitære programmer for de irakiske flygtninge (kun overgået af USA og Japan). Under sine møder med den fungerende jordanske udenrigsminister, Naser Judeh, og senere med planlægningsminister Suhaír Al-Alí benyttede Ulla Tørnæs lejligheden til at udtrykke anerkendelse af den vigtige rolle Jordan spiller ved at tillade omkring 500.000 irakere ophold i Jordan.

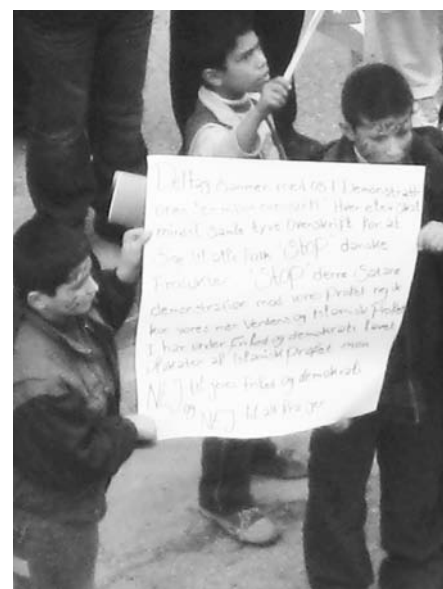
Ambassadøren blogger om forholdet mellem Danmark og Jordan og andre emner, der kan have interesse. Læs mere – bl.a. diskussionen med ambassadøren om tegninger på <http://tholun.wordpress.com>

TEGNINGESAGEN II

Af: Karen Louise Andersen, praktikant Amman.

Vrede og foragt for Danmark er brudt ud på ny med baggrund i genoptrykning af Jyllandspostens karikaturtegninger i 17 danske aviser og har sat de nyoprettede ambassader i regionen på prøve.

I Jordan er der blevet sat en mediekampagne i gang mod Danmark under titlen "Guds profet forener os", som stiler imod at oplyse om islam, sagsøge redaktørerne på de aviser, der genoptrykte tegningerne samt at opretholde boykot af danske produkter. Ingen af de store dagblade deltager i kampagnen, hvis udbredelse det er vanskeligt at vurdere.

Bag kampagnen står hovedsageligt medlemmer af det muslimske broderskabs politiske fløj i Jordan, Islamic Action Front (IAF), og det var også blandt andre

medlemmer herfra, der demonstrerede foran den danske ambassade i Amman mandag den 25. februar.

Der var ml. 250-300 personer til stede under demonstrationen, heriblandt en del børn, unge mænd og kvinder. De bar skilte og bannere, råbte en række slagord til forsvar for profeten og imod Danmarks fortsatte tilstedeværelse i Jordan samt opfordrede den jordanske regering til handling. Under demonstrationen blev der afbrændt, hvad der skulle se ud som et Dannebrog. Heldigvis var der på intet tidspunkt optræk til uroligheder eller truende adfærd. På afstand overvågede de jordanske sikkerhedsmyndigheder demonstrationen.

Ambassadøren mødtes i forbindelse med demonstrationen med tre ledere fra Islamic Action Front, der havde accepteret

ambassadens tilbud om mødet frem for blot at overrække en officiel protestskrivelse til statsministeren. Under mødet, der foregik i en god tone på trods af den hårde retorik på gaden, fik begge parter mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Repræsentanterne fra IAF udtrykte håb om at blive inviteret tilbage til ambassaden senere i en anden anledning. Konklusionen på mødet blev, at begge parter var enige i behovet for at udvikle dialogen, og at repræsentanterne for IAF skulle være velkomne på ambassaden for at diskutere IAF's forslag til nye mulige samarbejdsområder.

NYT FRA DET DANSKE INSTITUT I DAMASKUS

Af H.C. Korsholm Nielsen, direktør Det Danske Institut i Damaskus

Selvom vinterperioden normalt er den stille periode på Institutet, nåede vi i år at afholde et par arrangementer i februar og marts.

I forbindelse med dokumentarfilm festivalen DOXBOX, der var en del af Damaskus Kulturhovedstad 2008, afholdte vi en reception med visning af to af Jørgen Leths film, "Danmarksbilleder" og "Notater om Kærlighed". Receptionen var velbesøgt, og blandt deltagerne var en række gæster fra Filminstitutet i København, der havde deltaget som undervisere og foredragsholdere ved filmfestivalen, i det hele taget var det danske filmmiljø rigt repræsenteret på festivalen.

I forbindelse med udgivelsen af bogen "Kongeriget Danmark. Samfund, Geografi og Historie – og dets forbindelse til den islamiske verden" (på arabisk), holdt vi en mindre reception. Bogen er skrevet af den dansk-palæstinensiske lærer og forfatter, Rahib Saleh, og er den første større udgivelse om Danmark på arabisk. Bogen udkom i Damaskus lige da "den nye tegningsag" var begyndt, så det var med en vis spænding at bogen blev præsenteret for gæsterne. Men aftenen forløb vel og Rahib Saleh og bogen, fik en del opmærksomhed i medierne. Den kan i øvrigt købes i boghandler i Damaskus, eller ved henvendelse til Institutet. Læs også Rahib Salehs egen beskrivelse af bogens baggrund her i Nyhedsbrevet.

Forårets første større arrangement var projektet "Fortælleranker", der var organiseret i et samarbejde med Mariane Josefsen, der er en "professionel historiefortæller", og i en årrække har

deltaget i den bevægelse, der opstået i Danmark for at genoplive den folkelige fortælletradition. Hun har bl.a. optrådt med sine fortællinger på skoler i kvarterer med mange indvandrere i Danmark, og har haft stor succes med det. Projektet gik ud på at arrangere et samarbejde med skoler her og invitere børnene til at komme på Institutet for at høre historier. Sammen med Mariane Josefsen optrådte Ala'a Abdol Hamid som tolk, hvilket virkede som et fint samarbejde. I slutningen af marts havde vi en gruppe skolebørn på besøg i 'Aqqad Huset, hvor de så oplevede historiefortælling og selv optrådte med deres egne historier. At dømme fra børnenes engagement og begejstring, var arrangementet en stor succes. Ud over at vise andre måder at engagere skolebørn på end de traditionelle, var det også tanken at Institutet, med arrangementet, ville vise at det er åbent for alle, og give børnene og deres forældre en chance for at komme indenfor, for at se Bayt al-'Aqqad. Dette lykkedes, da der var et pænt fremmøde til den afsluttende "reception", hvor børnenes forældre var inviteret.

I april er der en række arrangementer i Huset, torsdag den. 3. optræder Iben West med en gruppe af musikere, med et lys-og-lyd show med titlen "Yellow Night". Den 6. og 7. april opføres teaterstykket Butterfly MaMa om den franske periode i Libanon, stykket er skrevet og opføres af en ung kunstner, Eyad Houssami. To gange i perioden fra den 18. til den 28. april, optræder Institutets "huspoet", forfatteren Peter Laugesen, med en gruppe af danske og syriske musikere. Orkesteret ledes af saxofonisten Lotte Anker, og fra den syriske side deltager bl.a. Racha Risq, der senest er kendt for sin rolle i opførelsen af "Carmen" på Damaskus Opera. I slutningen af måneden (29. april) optræder Marie Brolin-

Tanis danseteater med stykket "The 7th Wave". Stykket udspringer af et samarbejde mellem dansere fra bl.a. Syrien, Libanon og Jordan. I maj måned er der planlagt en dag med foredrag om islamisk videnskab, her vil forskere fra Syrien og Danmark præsentere forskellige aspekter af videnskabshistorien i den arabiske verden. Arrangementet finder sted den 21. maj, og er arrangeret i et samarbejde med Damaskus Universitet. Deltagelse i arrangementerne er selvfølgelig gratis (enkelte af dem kræver dog tilmelding) og oplysninger om disse og andre aktiviteter kan findes på Institutets hjemmeside.

ET ØJEBLIKSBILLEDE FRA NAHR EL-BARED CAMP, TRIPOLI, LIBANON

Af Johanne Djurhuus, Senior Adviser, UNRWA, Nahr el Bared, 2008

For snart et år siden sønderbombede den Libanesiske Hær den palæstinensiske

flygtningelejr, Nahr El Bared, i deres jagt på medlemmerne af den ekstremistiske terrorgruppe, Fatah El Islam. Over 30.000 mennesker blev drevet på flugt i løbet af ganske få dage – efter et par måneder var ingen bygning i lejren beboelige. De 5.500 familier er hjemløse indtil lejren engang

De midlertidige boliger er undervejs.

Hovedgaden i Nahr el Bared Camp, februar 2008

bliver ryddet for miner og ruiner, infrastrukturen er genoprettet og nye huse færdige til indflytning. Man regner med, det tager godt 3 år, og en ufattelig masse penge.

Imens er det UNRWA's opgave at opretholde livet for de 30.000 mennesker. Det er jo en mindre provinsby, og sandelig ingen let opgave. 5.000 boliger med lys og varme, skoler til omkring 3.000 børn, klinikker, butikker.... Faktisk skal en hel by med tilhørende faciliteter etableres midlertidigt indtil lejren er klar igen. Og der ikke sådan, at der ligger landstykker parat til palæstinenserne. Det er jo just bevist, at palæstinenserne er urolige – eller uroskabende – naboer, og libaneserne er ikke ret ivrige for at udleje jord eller bygninger til de fordrevne.

Det er her jeg arbejder, for UNRWA, som en lille dråbe i det ellers ret massive bidrag fra Danmark til hjælpearbejdet. Jeg skal bl.a. sørge for at palæstinenserne selv tages med på råd, når der findes boligløsninger, at de

inddrages i styringen af de nye boligområder og i det hele taget hjælpe med til at deres liv genoprettes i nogenlunde god ro og orden og i samspil med de libanesiske naboer.

I de sidste par måneder, har fremskridt kunnet bemærkes. Nybyggede, midlertidige huse er blevet færdige, og de palæstinensiske familier har endelig kunnet flytte ud fra overfyldte klasselokaler på skoler og anden ussel beboelse. Børnene har igen skoler, lavet som byggeklodser af containere. Ikke nogen god løsning, men dog en løsning indtil bedre tider.

Men det er kun den praktiske del af nødhjælpen. Det er sværere at læge de sår i sjælene, som endnu en fordrivelse fra hus og hjem har ætset. Det er naturligvis svært for de unge, og for familierne med mange børn, - men jeg har personligt mest ondt af de gamle. De fortæller om dengang de løb for livet med mor eller far i hånden, på flugt fra de israelske bomber. Efter mange mellemstop endte de i Nahr El Bared i Libanon, hvor først forældrene sloges for at genoprette et

liv fra telte til huse, fra UNRWA nødhjælpsspakker til egen forsørgelse.

Og så fulgte denne generation med at udbygge og for dem lykkedes det at skabe en rimelig velfærd for børn og børnebørn. Indtil 25. maj 2007, hvor bomberegner igen drev dem på flugt. Omkring 70 år gamle så de hele deres livs arbejdsindsats blive lagt i grus og børnene hensat til at begynde fuldkommen forfra – fra telt til hus, fra UNRWA nødhjælpsspakker til egen forsørgelse.

Som deres egne forældre sidder de gamle igen på gulvet i møbel-løse rum. De siger samstemmende, at denne gang var så langt værre end flugten, da de var børn.

Deres forældre nåede at få nøglen til deres hus med sig, det gjorde børnene ikke.

VICEKONSUL INGRID SAHEB FORLADER AMBASSADEN EFTER 36 ÅRS TJENESTE

Af: *Ambassaden Damaskus*

Ambassaden i Damaskus mister i nær fremtid en meget værdsat medarbejder når vicekonsul Ingrid Saheb – bedre kendt under navnet Suzy – går på pension efter 36 års tjeneste under meget omskiftelige forhold, herunder adskillige krige/borgerkrige i regionen. Suzy er kendt af de fleste danskere i Syrien for sin aldrig svigtende hjælpsomhed og venlighed. På ambassaden kommer vi til at savne Suzy, men en lille trøst er det dog at Suzy har lovet at hjælpe os ind i mellem som vikar, hvis tingene brænder på og det gør de jo erfaringsmæssigt her i regionen. Læs Suzys beretning om et liv i et af verdens brændpunkter.

Af: Vicekonsul Ingrid Saheb

I 1962 traf min syriske mand og jeg hinanden i København. Det syriske luftfartselskab havde købt nogle DC 6 propelfly hos SAS, og derfor måtte han opholde sig i Danmark i 10 dage. Udover hvad jeg havde lært i geografi- og religionstimerne, havde jeg ikke meget kendskab til Damaskus, så både min nysgerrighed og mit hjerte blev vakt. I oktober 1963 tog jeg imod en invitation af min mand og hans familie til at besøge Syrien.

Turen gik med tog fra København til München, og derfra med Syrian Air DC 6 via Rom til Damaskus. Turens varighed husker jeg ikke nøjagtigt, men det tog mange, mange timer, og det var tilmed min første flyvetur. I München blev jeg præsenteret for min mands tre mostre, som havde været på besøg i Schweiz, og nu skulle tilbage med samme fly som jeg. Under flyreisen lærte jeg nogle af mine første arabiske sætninger, som 'Marhaba, kif halek?' og 'Ya, habibi.

Damaskus var i 1963 en by med ca. en halv million indbyggere, hvor man kunne slentre rundt i gaderne i ro og mag, og suge alt det fremmedartede til sig. Duften af jasmin- og citrontræer. I den gamle bydel kunne man endog se kameler, der kom belæsset med træ til folks kakkelovne.

Under mit tre ugers ophold nåede jeg blandt andet at tage til Palmyra med fly, hvor vi simpelthen landede direkte på ørkensandet. At køre med bil dertil blev anset for farligt, da der på lange strækninger ingen rigtige veje var, man måtte følge telefonpælene. En anden tur var med fly til Latakia, hvor vi fløj lavt langs

kysten over Tartous og Banjas. Da sad jeg i cockpittet ved siden af piloten, som forklarede hvad vi så. Lige med et åbnede han vinduet til min forundring, så vi fik frisk havluft.

Med alle de nye indtryk vendte jeg tilbage til Forlaget Høst og Søn i København, hvor jeg havde mit arbejde. Alle var spændte på at høre om mine oplevelser, idet lange rejser til udlandet var endnu ikke almindelige i Danmark, og slet ikke til Mellemøsten. Året efter blev vi gift i min barndomsbys sognekirke, og jeg fulgte derefter med min mand til Damaskus, hvor vi blev hjerteligt modtaget af hans familie og venner. Inden afreisen fra Danmark havde jeg lovet min familie at registrere mig på den danske ambassade, og det var mit første møde med min senere arbejdsplads.

Året efter stod ambassaden og manglede en kontorvikar i tre måneder periode. Jeg fik jobbet tilbudt og accepterede. Det var en forandring fra forlagsarbejdet, men det var bare om at springe ud i det og tage fat. Efter vikariatet blev jeg bedt om at fortsætte, og med afbrydelser har jeg været ansat på ambassaden i over 36 år. Dengang lå ambassaden i Malki tæt på den nuværende britiske ambassade. Hvis man gik lidt længere ud af gaden, nåede man frem til vidtstrakte kaktushaver og frugtplantager, indhegnet af lerklinede mure, og det er nu det område, hvor Malki med store moderne højhuse ligger.

Tilværelsen i Damaskus var dengang meget anderledes. Folk havde tid og ro til at aflægge visitter også uanmeldte, og alle kendte deres naboer. Men så begyndte situationen at ændre sig i Syrien, med det ene statskup efter det andet. En tidlig morgen vågnede jeg ved skudsalver på

gadehjørnet udenfor vores hoved dør. Min mand var bortrejst, men det varede ikke længe, inden der blev ringet fra ambassaden. Det var min chef, som informerede mig om en begyndende revolution, og bad mig indtrængende om at blive inden døre, indtil jeg hørte nærmere.

I 1967 kom vores datter, den første af vores tre børn til verden, og jeg forudså, at jeg måtte opgive mit job på ambassaden, da jeg ikke kunne få barnet passet. Men der tog jeg fejl, for der viste sig en udvej. Um Joseph, ambassadens gode rengøringshjælp, tilbød at holde øje med hende. Og således blev Samia i sit første leveår en del af ambassadens faste inventar, når da ikke min mand var hjemme og kunne tage sig af hende. Jeg var derfor i stand til at vende tilbage til jobbet i løbet af en uges tid.

I oktober samme år kom den ulyksalige seksdages krig. Jeg blev sendt ud sammen med ambassadens chauffør Elias, for at opsøge de danske statsborgere i Damaskus, med henblik på forberedelser til evakuering af dem, der måtte ønske det. På vores rundtur blev der pludselig luftalarm, hvor vi måtte søge ly i en nærliggende kælder, medens Mezzeh lufthavn blev bombet. Da havde jeg det ikke godt, for jeg havde jo efterladt min baby på ambassaden. Heldigvis nåede jeg helskindet tilbage til hende og mange presserende opgaver. Næste dag blev evakueringen af de danske gennemført i ambassadens biler til Beirut, derfra med et fragtskib til Cypern, hvorfra der gik fly til København. Jeg blev i Syrien sammen med ambassadens øvrige personale.

Ambassaden i Damaskus lukkede i 1970 og blev lagt ind under ambassaden i Beirut, som tog sig af begge lande. Udbruddet af

borgerkrigen i Libanon førte dog til lukning af ambassaden i Beirut, som flyttede til Cypern.

I oktober 1973 blev der krig igen. Vi fik da vores største chok, for Abu Roumaneh-området, hvor vi boede, blev bombet og ramte bl.a. den ejendom, hvor nogle af vore bedste venner boede. En syrisk læge med sin engelske kone og deres to små sønner, som alle blev dræbt. Ejendommen faldt sammen, og min mand hjalp med redningsarbejdet i mere end tre døgn. Det var en forfærdelig oplevelse, som viste, hvor ubarmhertigt og uretfærdig en krig er imod civilbefolkningen.

Ambassaden genåbnede i 1977 på adressen, Rue Chekib Aslan Aslan på Abu Roumaneh, og jeg blev spurgt, om jeg var klar til at genoptage arbejdet. Det var jeg, for jeg var begyndt at savne det, efter at børnene var blevet større. I de følgende år blev ambassadens aktiviteter udvidet, og i 1978 kom der en Chargé d’Affaires til Damaskus. På grund af de langvarige krige i Libanon fik vi et større og større arbejdspress, med konsulære sager derfra og et stort antal visumkunder. I 1980’erne fik Damaskus-ambassaden en ambassadør, og der kom mere udsendt personale fra Danmark, da vi på dette tidspunkt dækkede fire lande Syrien, Jordan, Libanon og Cypern.

I 1995 døde min mand pludseligt, og jeg måtte tage mig meget sammen for at komme til hæfterne igen. Men jeg fandt støtte hos mine børn og ligeså i mit arbejde.

I det store og hele er vi som Danske altid blevet modtaget med stor imødekommenhed i Syrien. På en ambassade har man at gøre med mennesker af vidt forskellig baggrund, både personligt

og kulturelt, så det kræver tolerance og indlevelse at løse de forskellige opgaver. Jeg vil heller aldrig glemme evakueringen af 5000 danske fra Libanon i sommeren 2006, hvor vi sled i døgndrift, bistået af Det Danske Institut i Damaskus og talrige kolleger fra Danmark, med at finde udveje for de mange menneskers forskellige problemer.

Når jeg ser tilbage, er det med glæde og vemod. Det har været en glæde at have et interessant og varieret arbejde. Samarbejdet med så mange forskellige mennesker har givet mig venner for livet. Det er også med vemod, for jeg vil savne mine gode kollegaer, og endog alle passene, der tårner sig op på mit skrivebord!

DANISH REFUGEE COUNCIL AUTHORISED TO ASSIST IRAQI REFUGEES IN SYRIA

By Mr. Olivier Beucher, Danish Refugee Council country director

The SARC representative (Dr Al Attar) and DRC representatives (Mrs. Ann-Mary Olsen and Mr. Olivier Beucher) during the signing ceremony in SARC offices

The Danish Refugee Council (DRC) has signed on the 7th of March 2008 with the Syrian Red Crescent (SARC) the Memorandum of Understanding which

frames the operational modalities that DRC will follow while assisting the Iraqi refugees in Syria. DRC has become the 3rd International Non-Governmental Organization (INGO) being allowed by the Syrian government to operate for the sake of Iraqi refugees in Syria and will hopefully launch its activities very soon after it satisfies the last administrative procedures. Permanently represented in Syria since July 2007, DRC will assist the Iraqi refugees through the management of community centers. Located among the communities, those centers are fully dedicated to provide a wide range of services to refugees: counseling, social activities, educational support to children in need, psycho-social support, literacy courses, vocational trainings and relief assistance to the most in need.

The objective of the centre is three-fold: facilitate a socio-economic support to the Iraqi families, provide them with information on how to better access basic services and available assistance (related to health, education, financial support, relief assistance, legal counseling), and identify the most vulnerable families so that they are provided the urgent needed assistance.

Those centers, so far run by SARC and/or UNHCR, will be handed over to DRC in the coming weeks whose role will be to facilitate the development of activities needed and wished by the beneficiary visitors themselves, who are fully involved in the center’s management.

As a 1st step, DRC will manage the 6 existing centers all located in the Damascus area where the Iraqi population is mostly concentrated. Self-managed by the community members, the centers are

delivering Arabic, English, French and computer courses to refugees. Some of the centers have already arranged a space fully dedicated to children where they can play and enjoy their time. Recreational activities are also organized for the adolescents and adults. A psycho-social team will follow up the people requesting support and refer the most severe cases to external specialists in need of medical treatment. DRC plans as well to develop vocational trainings that could improve skills of unemployed persons.

Through their knowledge of the community's specificities, the DRC volunteer staff will identify the most vulnerable families not yet registered by UNHCR and who are in a critical situation. According to the needs assessed, each family will then be directly and immediately delivered Non-Food items or referred to UNHCR who will organize the assistance whatever type it could be: financial assistance, food distribution or legal support. After the 6 centers which have the ambition to assist directly more than 30,000 people, DRC intends to establish with SARC and UNHCR new community centers in other locations where the need is made obvious. Those centers present the advantage to be an entry point to the refugee community. Thus, it enables the humanitarian actors to follow up the needs' changes and adjust the response in the most accurate way.

Danish Refugee Council's operations will be implemented in close partnership with SARC and thanks to the funding of the Danish government (DANIDA) and UNHCR.

For further information, please contact Mr. Olivier Beucher (DRC country director): olivier.beucher@drcsyria.dk, 00963-991 794 285.

MØDE MED LIBANESISKE UNGDOMSORGANISATIONER PÅ AMBASSADEN I BEIRUT

Af: Nikola Cvetkovski, ambassadesekretær på den danske ambassade i Beirut

Den 4. april kom 10 repræsentanter fra forskellige libanesiske politiske ungdomsorganisationer forbi den danske ambassade i Beirut. Anledningen var, at Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) var i byen for at fortsætte deres samarbejde med og støtte til de libanesiske ungdomsorganisationer, et arbejde der er støttet af udenrigsministeriet under Det Arabiske Initiativ. Ambassadør Jan Top Christensen bød DUF og de libanesiske ungdomsorganisationer velkommen og holdt et indlæg om vigtigheden af tværpolitisk samarbejde og dialog. Ambassadøren tog udgangspunkt i et citat af den gamle danske samfundsdebattør, Hal Koch, der netop også i sin tid var med til at stifte DUF:

"Demokrati er ikke blot en styreform. Demokrati er samtale. Det er en måde at handle på og en måde at omgås andre mennesker på, hvor respekten for

individet, fællesskabet, omgivelserne og samfundet er helt centralt. Og hvor fordommene lader sig udfordre, og argumenterne flytter holdninger"

Jan Top Christensen brugte også citatet til at dreje fokus hen på forholdet mellem Vesten og Mellemøsten specielt i lyset af den såkaldte tegningsag. Ambassadøren opfordrede gruppen af libanesiske ungdomsorganisationer til at fungere som ambassadens rådgivere i forhold til, hvordan man nu og i fremtiden kan undgå, at lignende episoder går hen og beskadiger forholdet mellem Danmark og den arabiske verden. Ambassaden ser frem til en masse gode råd på vores 'Bulletin Board' på ambassadens hjemmeside.

PRAKTIK, PRIVILEGIER OG PROMINENTE PERSONER!

Af: Karen Louise Andersen, praktikant på ambassaden i Amman

Da de danske styrker blev trukket hjem fra Irak i midten af sidste år, stod jeg tilbage som nyuddannet sprogofficer i arabisk uden en mission. Efter to år i det danske forsvar var mit stærkeste våben heldigvis sproget, hvilket er det vigtigste middel i den diplomatiske verden.

Jeg fik fat i Thomas, ambassadør i Amman, og Jens Ole, 1. sekretær, som på det tidspunkt tog et sprogkursus på forsvarsakademiet, samme sted som jeg. Vi aftalte, at jeg skulle skifte min officersuniform ud med løsthængende gevandter og tage med dem til Jordan.

Det har vist sig at være et meget stort privilegium at få lov til at være den første praktikant på en splinterny dansk ambassade. Jeg har mødt kongen, jeg har været med til at bestemme hvor tingene skulle stå, og jeg har fra start været i samme uudforskede båd som alle andre ansatte på ambassaden.

Mine praktikopgaver har spændt over emner fra farven på håndklæder på toilettet til politiske spændinger ved seneste valg og videre igen til jagten på opdaterede økonomiske tal for landet og til at udrede en diplomatisk krise ved at uploade flatterende factsheets om Danmarks engagement i regionen, mens Dannebrog blev sat i brand uden for mit vindue. Desuden har jeg, og det som noget af det sjoveste, men også sværeste, konverseret med alverdens ministre og ambassadører, som ofte, af en eller anden grund, synes lettede over at tale lidt uformelt med praktikanten.

Imens alt dette har foregået, har jeg arbejdet med politisk islam på baggrund af det, der egentlig gør, at jeg kan være praktikant, nemlig mit studie i religionsvidenskab på Københavns Universitet.

Godt nok befinder vi os i Jordan, men jeg kan heldigvis, og uden at ambassadøren står og puster mig i nakken, sige, at mit ophold har været særdeles givtigt og udfordrende for mig. Jeg har sat pris på at blive involveret i rigtig meget af ambassadens arbejde og på min store frihed til at beskæftige mig med emner, jeg har fundet interessante.

Så jeg vil opfordre alle ambassader til at følge dette eksempel, og involvere praktikanten og bruge praktikanten. Udfordr og prøv hendes/hans grænser af og se, hvad der kommer ud af det. Opgaverne er nødt til at have en vis karakter, for at praktikanten får det udbytte af arbejdet, som hun/han har krav på. Man må huske på, at det er en arbejdskraft, der bliver stillet gratis til rådighed, men netop derfor er det også noget af den bedste arbejdskraft, da der

naturligt medfølger motivation og engagement.

Kommentar til billedet: Det lidt "fesne" håndtryk fra min side var et forsøg på at udvise kulturel viden, da kvinder i denne region ofte giver "fesne" håndtryk. Selvfølgelig er kongen kendt for at vise kulturel viden den anden vej, så vores møde endte i en slags omvendt "clash of civilisations". –Og min hånd blev klemt!

EUROPEANS & ARABS

Af: *Lisbeth Albinus, specialestuderende, Institut for Antropologi, Københavns Universitet*

Er børnearbejde et problem i Danmark? Hvilken politisk indflydelse har de europæiske kongehuse? Hvad betyder den høje eurokurs for europæisk økonomi?

Spørgsmålene var mange og interessen stor, da jeg i oktober måned blev ansat som medredaktør på et nystartet syrisk månedsmagasin i Damaskus. Tanken var, at magasinet, via artikler fra både europæiske og arabiske journalisters hånd i bilingval form, skulle bidrage til øget forståelse og kendskab de europæiske og arabiske naboer imellem. Jeg havde på daværende tidspunkt været i Damaskus i to måneder og arbejdet på et projekt om syrisk journalistik, som skulle danne udgangspunkt for mit speciale, og jeg så derfor en mulighed for at øge mit kendskab til et felt omgæret af megen mystik indefra. Derudover tiltalte magasinet formål mig. Nærværende artikel tager udgangspunkt i oplevelser, glæder og frustrationer gennem et halvt år som en del af redaktionen bag *Europeans & Arabs*.

”Redaktørfamilien”

Ushrat al-Tahreer bruges som oftest til at betegne redaktionen bag et givent medie i Syrien, men oversættes ordet direkte betyder det ”redaktørfamilie”. Første dag på mit nye job blev jeg således budt velkommen i ”redaktørfamilien” med samme hjertelige imødekommenhed, som jeg har mødt i Syrien i øvrigt. Betydningen af ordet blev mig yderligere klar, da jeg ved første redaktionsmøde fandt mig selv i en situation blandt ligeværdige, hvor alles stemmer blev hørt og min stemme vejede lige så tungt, som

mine både ældre og mere erfarne kollegaers stemmer.

”Familien” bestod en chefredaktør, en redaktør for den arabiske del af magasinet og jeg selv, som fungerede som redaktør for de europæisk forfattede artikler. Alle ideer opstod, imidlertid, i en gensidig sparring og det har været fælles nysgerrighed og interesse, som drev værket. De emner vi har taget fat på inkluderer EU’s historie, de danske Muhammed-tegninger, den (forestillede) panarabiske identitet og kvindernes rolle i det syriske samfund.

At åbne et magasin i Damaskus

De sidste seks måneder har imidlertid ikke kun været en dans på roser. Siden Bashar al-Assad overtog præsidentembedet fra sin far i 2000 har flere privatejede aviser fået fodfæste på det tidligere statsmonopoliserede marked. Proceduren for at starte en avis eller et magasin i Syrien kan imidlertid være både besværlig og langvarig. Derfor besluttede det bladhus som nu ejer *Europeans & Arabs* at opkøbe et allerede eksisterende magasin og blot ændre konceptet, frem for at starte fra bunden. Men da det godt 100 sider lange magasin efter små tre måneder var klart til at gå i trykken, besluttede vi alligevel at præsentere Informationsministeriet for projektet. Til vores store overraskelse fik vi ikke den nødvendige tilladelse. En måneds tovtækkeri senere, gav vi op og valgte at trykke magasinet i Jordan – med det syriske informationsministeriums billigelse, naturligvis. Det blev en kostbar affære.

Oplaget for de fleste aviser og magasiner i Syrien er beskedent og prisen er lav. Derfor er de fleste bladhus afhængige af kommercielle interesser, hvilket betyder, at ikke kun annoncer, men også interviews med

repræsentanter fra de firmaer, som støtter projektet, må have en plads. Her lå endnu en udfordring for vores nystartede magasin. Løsningen er blevet, at vi i de første numre bringer et minimalt antal annoncer og søger forskellige uafhængige fonde til den fortsatte drift af magasinet. På sigt er det vores håb, at magasinet også finder vej til det europæiske marked.

Mine syriske kollegaer

Syriske journalister er ofte blevet reduceret til ”regimets tunger” eller forlængede arm i diverse akademiske artikler. De journalister, jeg har været i kontakt med de seneste syv måneder har imidlertid været særdeles nuancerede i tilgangen til deres fag. De har haft lyst til at udvikle sig og bidrage til at øge kendskabet til deres land og, ikke mindst, dets borgere. *Europeans & Arabs* er tænkt som et lille skridt i den retning. Jeg forlader magasinet ved udgangen af marts måned for at dedikere mere tid til mit speciale, men ønsker engagerede kollegaer og et vigtigt initiativ fortsat held og lykke på rejsen.

Eksemplarer af magasinet kan rekvireres på Det Danske Institut i Damaskus.

STUDIELIV I JORDAN

Af: *Christian Stautz, studerende på Jordan University*

Når man beslutter sig for at rejse et halvt år til Mellemøsten for at studere på et stort jordansk universitet, er man som udgangspunkt indstillet på et anderledes ophold, end hvis man tog til et andet europæisk land for at læse. Når de danske medier så samtidigt beslutter sig for at genoptrykke en af karikaturerne, bliver det ikke ligefrem mindre interessant.

Vi er i øjeblikket 7 danske studerende på University of Jordan i Amman, som alle læser Arabisk i Danmark og er taget til Jordan som en del af uddannelsen.

University of Jordan er det ældste og største universitet i Jordan og har 35.000 studerende fordelt på fakulteter spredt ud over et stort campus i byens nordlige del.

Vi har vores daglige gang på universitetets sprogcenter, som primært uddanner udlændinge i arabisk, men også underviser Jordanere i forskellige fremmedsprog.

Alle verdensdele er repræsenteret på sprogcenteret, og det kan være ret udfordrende at skulle arbejde sammen med mennesker med vidt forskellige nationaliteter på samme tid. Al undervisning foregår udelukkende på arabisk og primært gennem udenadslære, hvilket virkelig kræver tilvænning, når man er vant til den danske tilgang til tingene.

På grund af den store koncentration af udlændinge har sprogcenteret og området omkring det ry for at være det mest liberale sted på universitetet. Det er her, at piger kan ryge uden at folk bemærker det nærmere, og det er i centerets umiddelbare nærhed at

kærestepar sætter sig for at snakke – her kan man nemlig sidde tæt og holde i hånd, uden at der kommer nogen løftede pegefingre. Sprogcenterets liberale karakter bliver også understreget af, at der har været afholdt små foredrag, hvor homoseksuelle jordanere fortæller om, hvordan det er at være homoseksuel i landet. Dette foregår kun for små forsamlinger af folk, der er blevet screenet i forvejen, men det er stadig noget, som ville være fuldstændigt utænkeligt på universitetets andre afdelinger.

Bevæger man sig bare et par hundrede meter væk fra centeret, kan man godt mærke at stemningen ændrer sig lidt. Hvor man som udlænding i nærheden af centeret ikke gør det store væsen af sig, bliver man hurtigt til midtpunkt, når man sætter sig andre steder på universitetet. Man skal ikke sidde længe, før folk kommer over og vil træne deres engelsk eller bare snakke om forskellige ting – i vores tilfælde primært om diverse tegninger i danske aviser.

Vi har indtil videre ikke mødt nogen fjendtlighed dirigeret mod os som personer, selv om folk overhovedet ikke lægger skjul på deres vrede over tegningerne. Vi forsøger dog at snakke om tegningerne i det omfang vores sprogkundskaber tillader det, og det er samtidig også en god mulighed for at forsøge at nedbryde folks fordomme om Danmark og danskere – for dem eksisterer der virkelig mange af på universitetet. Jeg har, for at tage et eksempel, måtte svare på, om det kunne passe, at der i Danmark var én dag, hvor alle danskere skulle gå nøgne rundt, for det havde vedkommende hørt i radioen. Eksemplet hører til i den sjove ende, men det er ikke svært at forestille sig, at der bliver sagt ting om Danmark, der hører

til i den anden ende af spektret. Det er derfor, at det i de fleste tilfælde er vigtigt, at man ikke skjuler, hvor man er fra, for hvem skal ellers ændre folks fordomme – det bliver jo åbenbart ikke de mellemøstlige medier.

Men det er jo også dét, der gør det interessant at læse hernede, modsætningerne i samfundet og det at leve i et land, der er så anderledes end ens eget. Man lærer ligeledes at sætte pris på ting, man tager for givet i Danmark, som de mere pædagogiske undervisningsformer, det højere effektivitets niveau, og, efter et par meget kolde vintermåneder, centralvarme!

45 ÅR I BEIRUT

Af: *Irmelin Khoury, forfatter til bogen ”I Krig og Kærlighed” om hendes liv i Beirut*

I 1963 kom jeg til Libanon på en 3 ugers ferie. Det er nu blevet til snart 45 år. 45 år på godt og ondt – ja, desværre alt for meget ondt – hvilket dette smukke land samt dets gæstfrie befolkning slet ikke fortjener.

Fuld af optimisme tog jeg i 1963 hul på mit nye liv i Libanon sammen med min mand og hurtigt som forældre til 2 børn.

”Mellemøstens paris” blev Beirut kaldt, og vi oplevede nogle dejlige år i denne skønne blanding af europæisk og orientalsk kultur.

Men den 13. april 1975 blev alt forandret – 15 års blodig krig blev det til og vi skulle på én eller anden måde prøve at leve videre – at overleve...

De fleste af vores kræfter blev i disse krigsår brugt på at få hverdagen til at fungere – hver gang der var én af de utallige våbenhviler

(der måske blot holdte nogle timer) gjaldt det om at finde frem til en lille købmand, som eventuelt havde en enkelt gasflaske i baglokalet – lidt konserves, et par flasker drikkevand, batterier til lygterne...

I 1983 kom krigens rædsler helt ind i sjælen på mig og mine børn – min kære mand blev dræbt ved attentatet på den amerikanske ambassade i Beirut.

For at "overleve" og komme videre begyndte jeg adskillige år senere som en slags terapi at skrive mine grimme oplevelser ned på papir – (havde læst at man kunne få nervesammenbrud helt op til 20 år efter en tragisk oplevelse).

Efter opfordring blev det udvidet til at omfatte næsten hele mit liv i Libanon. Resultatet blev til en bog som i 2002 blev udgivet i Danmark.

Jeg er nu den lykkelige "indehaver" af 5 dejlige børnebørn – de er min glæde og min stolthed – de fik mig helt op at stå igen.

EU-MISSION: CIVILSAMFUNDETS KÅR OG UDVIKLING I SYRIEN

Af: Lin Krarup, Praktikant, Ambassaden
Damaskus

Den danske ambassade i Damaskus deltog i starten af februar i en tre-dages EU-mission til Homs og Salamiyeh nord for Damaskus. Formålet med turen var gennem møder med en række organisationer og foreninger samt deres brugere at skabe indblik i hvorledes civilsamfundet trives; hvilke udfordringer og udviklingsmuligheder, man som NGO

møder i Syrien.

Blandt programpunkterne på turen var blandt andet et besøg hos en miljøorganisation, en forening for døvstumme børn, samt en rundvisning hos lokaladministrationen i Homs, som er i færd med en større modernisering i regi af projektet MAM (Municipal Administration Modernisation).

En hel dag var sat af til møde med 'Aga Khan Development Network' (AKDN). Organisationen er funderet i det ismailitiske miljø – en gren af den shiitiske muslimske tro, og blev etableret i 1957 af det ismailitiske overhoved Aga Khan. Organisationen har udviklet sig til at være en stor verdensomspændende organisation med kontorer i både USA, Europa, Afrika, Rusland, Asien og Mellemøsten.

Organisationen er erklæret apolitisk og deres projekter strækker sig over en række aktiviteter organiseret i tre hovedområder: *økonomisk, social og kulturel udvikling*. Formålet med alle tre indsatsområder er ifølge organisationen at arbejde mod et fælles mål – opbygning af institutioner og programmer, som løbende kan respondere på den sociale, økonomiske og kulturelle udviklings udfordringer.

For at organisationen kunne operere i Syrien skulle den først legaliseres ved lov og i 2003 startede de første projekter. AKDN agerer i dag i seks syriske provinser (Aleppo, Damaskus, Hama, Lattakia, Sweida og Tartous). Missionen besøgte et udvalg af organisationens initiativer i omegnen af byen Salamiyeh. Dette område er blandt de fattigste i regionen, hvor op imod 70 % af befolkningen lever for mindre end 150 USD pr. måned, mens 30 % er arbejdsløse. Mange i området erhverver sig ved landbrug,

men grundet manglende vandressourcer er der store problemer herved, og derfor er et af AKDN's store projekter en omlægning og effektivisering af landbruget, så bøndernes indtjeningsmuligheder kan forbedres. Således er der søsat et større projekt, der bl.a. lægger vægt på nye vandingsmetoder, oprettelse af komposteringsanlæg, og introduktion til nye sorter; alt sammen finansieret ved hjælp af mikrolån. En lokal bonde fortalte os, hvordan en omlægning af dyrkningen fra bomuld til champignon har mangedoblet hans indtjening samtidig med at vandforbrug er faldet med 90 %.

Som det gælder for alle AKDNs projekter er også landbrugsudviklingsprojektet baseret på 'hjælp til selvhjælp'-metoden, en filosofi om "restore not replace", og videreuddannelse. Ifølge en repræsentant fra AKDN, Mr. Ali Ismaiel, har alle organisationens projekter "det endemål at forbedre folks kapaciteter og dermed styrke civilsamfundet". AKDN er meget opmærksomme på mobilisering af civilsamfundet og en følelse af ejerskab for projekterne hos lokalbefolkningen. Dette understøttes fx ved oprettelse af lokalbestyrelser og ikke mindst samarbejde med og videreudvikling af eksisterende lokalforeninger - ifølge AKDN er der grundet de socialistiske strømninger i Syrien en række organisatoriske enheder, som man kan bygge videre på. At beboerne føler, at de har indflydelse på projekterne, oplevede vi ved et møde med repræsentanter fra et andet stort projekt i AKDN-regi, 'Early Childhood Development' (ECD). Dette projekt ledes dagligt af en lokalkomiteé valgt i området, ligesom arbejdet udføres af frivillige fra de byer, som projektet agerer i. ECD's formål er at forbedre vilkårene for de mindre børn, bl.a. ved efteruddannelse af børnehavedere og workshops for mødre

om fx amning. Også her lægger AKDN vægt på vigtigheden af hjælp til selvhjælp-filosofien, hvor civilsamfundet integreres i AKDN's projekter. At mødre i den lille by vi besøgte, har en følelse af tilknytning til projektet viste sig tydeligt ved det store fremmøde og positive tilkendegivelser vi erfarede, og samme opfattelse fik vi ved en rundvisning af et sundhedsprojekt i samme by, hvor både skoleelever, mødregrupper, og lokale sygeplejersker var involveret i flere projekter bl.a. om rygestop.

Det var således næsten udelukkende positive tilkendegivelser vi fik fra både AKDN's ledelse samt de deltagende parter, vi mødte. Lokalbefolkningen opfattede deres styrkede rolle som meget positiv og man fornemmede et stort engagement og tilfredshed med resultaterne. Ifølge Aryn Bapoo, direktør for AKDN i Syrien, har organisationen kunne operere problemfrit i her i landet, idet alle deres aktiviteter er apolitiske og transparente, og derfor godkendt af de syriske myndigheder, som organisationen ligeledes forsøger at involvere i deres projekter. En stor udfordring for organisationen har dog været den manglende tradition for civilsamsfundsaktiviteter uden statslig indblanding. Konceptet civilsamfund er knap nok defineret i Syrien og er ifølge flere af missionens samtalepartnere præget af 'more state-action than non-state action', i kraft af NGO'er svære kår her i landet. Men i regi af AKDN's projekter er de første spæde skridt hen imod et forstærket civilsamfund taget, som forhåbentligt fremover vil supplere og forbedre de værende forhold for de syriske borgere.

NEW DENMARK BOOK IN ARABIC

By Hanne Fugl Eskjær, Deputy Head of Mission

Prof. Dr. Rahab Saleh and Danish Ambassador at the reception

Prof. Dr. Rahab Saleh, Ass.Professor at Copenhagen University, has recently published the book *"The Danish Kingdom: Society, Geography, History and the Relationships with the Islamic World"* in Arabic.

The book was introduced at a popular reception at the Danish Institute in Damascus on 28 February.

Mrs. Saleh here explains the intentions behind her book:

"My book intends to provide a personal and general insight about Denmark: its history, its people, its culture, its background, among several other topics. The public I am aiming to is Danish citizens with Arabic background and the citizens of the Arabic countries in the Middle East. Since the book is written in Arabic, I am hoping my readers will reflect deeply on the discussed topics."

After the Mohammad Cartoons crisis I realised even more about the need and importance of having such a book. Being the

first book written in Arabic about Denmark, I hope it produces a positive impact to help new Danish citizens to integrate better into the Danish society, and at the same time, help the Arab community in the Middle East to understand the cultural differences and embrace the great amount of things their countries and Denmark have in common".

GAM3 – STREET BASKET AND HIP HOP IN THE STREETS OF BEIRUT

About GAM3: GAM3 is a Danish NGO which arranges streetbasket for youth in different neighbourhoods in Lebanon. The Danish government supports GAM3 through fundings from the Danish-Egyptian Dialogue Institute and the Danish-Arab Partnership programme.

2007 was the beginning of GAM3 in Lebanon: 25 weeks of practice & 400 youth. This year GAM3 is practicing twice a week in four locations with a highly trained streetball coaching staff. By the end of the year we will have had 120 practices, and reached over 1000 youth!

That doesn't include the GAM3 Battle streetball tournament series, happening all spring at three different locations around Beirut. At GAM3 Battle I, 52 teams (representing over 200 players), 2 DJs, 2 MCs, 25 GAM3 volunteers and staff and hundreds of spectators attended... and that is only Battle I. GAM3 Finals Beirut, the grand finale in which the two teams will come out on top will win an all expenses paid trip to represent Lebanon in GAM3 Finals Copenhagen. This open streetball

tournament brings together Beirut's best to battle it out with the winners of GAM3 Battles I & II to be Beirut's premiere streeballaz!

GAM3 has also completed the renovation of a basketball court in the heart of Beirut's southern suburbs, Chiah. The court is only the second free and open public playground in the city and hosts over a thousand players weekly.

GAM3 – Take It To The Streets!

For more information please feel free to contact GAM3 offices at 01 449515, email kifak@GAM3.dk, or check out our "GOT GAM3..." facebook group.

JULEBAZAR I DAMASKUS

Af: Rie Mikkelsen

Den danske bod i bazaren havde besøg af Asmaa Al-Assad, præsidentens hustru

I december 2007 havde vi igen en dansk stand på den Internationale Charity Bazaar på Hotel Meridian. På bazaren var der 45 lande og 9 organisationer repræsenteret, og vi havde over 3000 besøgende, så det var et stort arrangement. På den danske stand solgte vi julepynt, kager, rugbrød, Lego, Arla produkter, kalenderlys, bacon og gløgg. Vi

havde et overskud på 200.000 Syp. (20.000 kr.) så det var vi meget stolte af.

Pengene er blevet doneret til:

- SOS- børnebyerne i Damaskus.
- Shelter for abused women, et nyt tilbud til voldsramte kvinder.
- Ibn Sina, et psykiatrisk hospital nord for Damaskus.
- Bait Al-Salam, et dagcenter for psykisk udviklingshæmmede.

Pengene rækker langt her i Syrien, og det er en stor glæde at hjælpe nogen der virkelig trænger. Vi får også alle steder at vide, at det betyder utroligt meget for disse mennesker at nogen tænker på dem.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke alle der har hjulpet med til at gøre bazaren til en succes. Tak til de der hjalp i boden, til de der bagte og lavede julepynt og til alle jer der kom og handlede hos os.

Også en stor tak til Arla og Lego importørerne for deres hjælp med at få danske varer på standen, og tak til Coloplast, Widex og FAXE for deres generøse donationer.

AMBASSADØRENS BLOG

Ambassadøren i Jordan blogger om forholdet mellem Danmark og Jordan og andre emner, der kan have interesse. Læs mere – bl.a. diskussionen med ambassadøren om tegninger på <http://tholun.wordpress.com/>.

OPDATERING AF LISTEN OVER DANSKERE, DER ER BOSAT I SYRIEN, JORDAN OG LIBANON

Vi opdaterer løbende vores danskerlister. De danskere, der har valgt at blive registreret i vores lister, bedes venligst huske at give deres respektive ambassader besked, når de skifter telefonnummer, adresse eller forlader landet. Særligt er vi interesserede i at få oplyst jeres aktuelle mobiltelefonnumre samt e-mailadresser.

Registreringen er selvsagt helt frivillig, krisesituationer er danskerlisterne desuden et vigtigt værktøj for ambassaderne for at kunne komme i kontakt med danskerne i det berørte område.

Registreringsskemaet findes på forsiden af ambassadernes hjemmesider. men overordentlig nyttig. I tilfælde af

MODTAG NYHEDSBREVET

Er du på længerevarende ophold i Syrien, Libanon eller Jordan, og kunne du tænke dig at modtage nyhedsbrevet, så tilmeld dig ved at sende en email til din ambassade.

KONTAKTINFORMATION

Embassy of Denmark, Amman

Jabal Amman,
1 Jaghboub St.
Hay Al Redwan / Zahran
P.O. Box 830393
Amman 11183, Jordan
Tlf: 00962 6 592 6620
Fax: 00962 6 592 6639
Email: ammamb@um.dk
Åbningstider:
Søndag – torsdag 09.30-16.00
Konsulære henvendelser:
Søndag, tirsdag og torsdag 10.00-12.00

Embassy of Denmark, Beirut

Centre Azoury, 4th floor, Rue Alfred
Naccache
Between AUST and Hôtel Dieu
Achrafieh
P.O. Box: 11-5190
Beirut, Lebanon
Tel.: +961 (1) 335 828, +961 (1) 335 860,
+961 (1) 335 865
Fax.: +961 (1) 335 851
E-mail: dk-emb@dm.net.lb
Åbningstider:
Mandag - torsdag 08.00-16.00 samt fredag
08.00-14.00
Konsulære henvendelser:
Tirsdag-torsdag 09.00-12.00

Tripoli (Lebanon), Consulate

Consulat Royal de Danemark
Rue Farah Antoun Azar Bldg.
El-Mina, Tripoli, Libanon
Tlf: +961 (06) 600 074
Fax: +961 (06) 601 954
E-mail: haig_arzrouni@hotmail.com
Åbningstider: 13:00- 17.00

Embassy of Denmark, Damascus

No.6., Fatmeh Idriss Lane, Al-Ghazzawi St.,
Western Villas, Mezze
P.O.Box 2244, Damascus, Syria
Tlf.: (+963-11) 61909000
Fax: (+963-11) 61909033
E-mail: damamb@um.dk
www.ambdamaskus.um.dk
Åbningstider:
Søndag til torsdag Kl. 8.00–16.00
Konsulære henvendelser:
Mandag til onsdag Kl. 10.00–13.00
Tlf.: (+963-11) 61909001

Consulat of Denmark, Aleppo

4th floor, Military Housing Building
Opposite Al-Razi Hospital
P.O. Box 88, Aleppo, Syria
Tlf: (+ 963) (021) 2281398 / 2281399
Fax: (+ 963) (021) 2217206
E-mail: girardi@net.sy
Åbningstid:
Mandag til fredag
Kl. 9.00–13.00
Consulat of Denmark, Latakia
Al Malki Street,
P.O. Box 140, Latakia, Syria
Tlf: (+ 963) (041) 461019 / (041) 475651
Fax: (+ 963) (041) 475652
E-mail: n-haroun@net.sy
Åbningstid: Lørdag til torsdag
Kl. 9.00–14.00 og 17.30–19.30

KONTAKTINFORMATION I FORBINDELSE MED VISUMANSØGNING

Syrien

Embassy of Denmark, Damascus
No.6., Fatmeh Idriss Lane, Al-Ghazzawi St.,
Western Villas, Mezze
P.O.Box 2244
Damascus, Syria
Tlf. (visumsektionen): (+963-11) 61909001
Fax: (+963-11) 61909033
E-mail: damamb@um.dk
Hjemmeside: www.ambdamaskus.um.dk

Jordan

Royal Norwegian Embassy
Damascus St. 25, Abdoun, Amman
P.O. Box 8300510,
Amman 11183, Jordan
Tlf.: (+962) 6 593 1646
Fax: (+962) 6 593 1650
E-mail: emb.amman@mfa.no

Libanon

Consulat Général de France
Espace des lettres Rue de Damas, opposite
al-Tubbieh
Beirut, Lebanon
Phone: (+961) (1) 420 100
Fax: (+961) (1) 420 107